

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

taget noget forbehold af repræsentanten for Provinshandelskammeret, men dog ikke så stærkt, at det giver sig udtryk i afstandtagen fra de ting, man iøvrigt kunne enes om i kommissionen — er understreget, at en lovgivning fortsat er nødvendig på dette område. At en sådan lovgivning fortsat er nødvendig, er da heller ikke blevet bestridt under denne behandling af lovforslaget her i dag af andre end det ærede medlem hr. Viggo Starcke, og det var formentlig ikke andet end en gentagelse af, hvad vi så ofte har hørt fra det ærede medlem. Det er jo rigtigt, at der er sket væsentlige fremskridt i økonomisk henseende her i landet i løbet af det sidste halvandet år. Vi har fået stigende produktion, stigende eksport, stigende import, voksende boligområde. På praktisk talt alle områder har man kunnet mærke en almindelig fremgang. Det er derimod ikke rigtigt, hvis man heraf drager den slutning, at fremgangen nu har været så stor, at priskontrol er fuldstændig overflødig. Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke eventuelt kunne tænke sig al priskontrol ophævet undtagen på rationerede varer, et noget ejendommeligt ræsonnement, men det ærede medlem hr. Viggo Starcke er måske i stand til at begrunde det nærmere. Jeg vil dog ikke opfordre ham dertil, han skal ikke begrunde det for min skyld.

Det ærede medlem sluttede sin gennemgang af alle de fremskridt, der var sket, med at fremhæve, at pengemængden og købekraften er faldet. Deri tager det ærede medlem skam fuldstændig fejl. Det ærede medlem gør sig skyldig i en fejltagelse, som kredse, der beskæftiger sig mere populært med økonomiske forhold, ofte gør sig skyldige i, nemlig den, at det, at likviditeten i bankerne er blevet forringet, er det samme som, at pengemængde og købekraft er dalet. Det er det ingenlunde. Som det vil være det ærede medlem bekendt, er lønniveauet stadig stigende både for arbejdere og tjenestemænd. Der har været stigende indkomster også for andre samfundsgrupper, og den indkomststrøm, der står til rådighed til forbrug, har hele tiden været voksende. Dette er vel også grunden til, at man på enkelte af de områder, hvor man har foretaget ophævelse af prisforanstaltninger, har lidt skuffelser.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke lagde kolossal vægt på konkurrencens alt helbredende indflydelse. Det er sikkert rigtigt, hvis konkurrencen fungerer, men man har i sager, som vi nu får indberettet, ad-

skillige eksempler på, at konkurrencen ikke fungerer og heller ikke fungerer i de tilfælde, hvor myndighederne trækker deres reguleringer tilbage.

Flere af de ærede medlemmer citerede betænkningen. Jeg må måske have lov til at citere fra afsnit VI, hvor der står:

„Kommissionen har i denne forbindelse drøftet prisudviklingen på de vareområder, hvor man har ophævet maksimalprisen, og i flere tilfælde synes prisudviklingen her ikke at være forløbet, som man kunne ønske, ligesom betydelige fald i producentpriserne i alt fald på et enkelt vigtigt område ikke synes at have medført tilsvarende nedsættelser i forbrugerpriserne. Adskillige af kommissionens medlemmer har i tilknytning hertil fremhævet, at forskellen mellem producentpris og forbrugerpris på mange områder synes uforholdsmæssig stor.“

Disse ord vil jeg gøre ganske til mine. Der er fortsat til trods for de fremskridt, der sker, underforsyning på adskillige områder. Der er fortsat en betydelig begrænsning i konkurrencens evne til at fungere. Der er fortsat vareknaphed. Vi står overfor meget store investeringsopgaver, der skal løses. Løsningen af disse investeringsopgaver vil trække produktionsfaktorerne bort fra forbrugsproduktionen over til produktionsmiddelproduktionen, og dette vil medvirke til, at alle fortsat vil føle en vareknaphed, der må begrunde en fortsættelse af den ekstraordinære prisregulering nogen tid endnu.

Løvrigt kan jeg i det store og hele gøre kommissionens synspunkter til mine, og det er derfor unødvendigt for mig at føre nogen større argumentation. Naturligvis kunne jeg ligesom de ærede ordførere pille enkeltheder ud, som jeg ikke kan være 100 pct. tilfreds med. Jeg kan nævne, som jeg allerede gjorde det i min forelæggelsestale, at jeg er noget betænkelig ved, at man, hvor der foregår prisudregning efter § 8, vil give erhvervslivet frit valg imellem, om genskaffelsesprisen eller kostprisen skal anvendes. Det medfører ganske naturligt, at de erhvervsdrivende vælger det princip, der er mest profitabelt for dem. Jeg er ikke helt sikker på, at det er den rigtigste måde at behandle det problem på, men jeg har villet opfatte kommissionens forslag som en helhed og forelægge det som en helhed, og jeg tror også, vi kommer til at behandle det som en helhed.

Det vigtigste i det nye forslag er lempelserne af § 8, hvorved de stive kalkulationsregler falder bort. Det tror jeg næsten allerede er blevet tilstrækkeligt kommenteret. Hertil